

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/25/2020
Identifikačné číslo spisu:	6118360602
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6118360602.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľa: Slovenská autobusová doprava Zvolen, akciová spoločnosť, so sídlom Balkán 53, Zvolen, IČO: 36 054 666, zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Ružbárskym, so sídlom Líščie nivy 139/c, Bratislava, proti odporcovi: Banskobystrický samosprávny kraj, so sídlom Námestie SNP 23, Banská Bystrica, IČO: 37 828 100, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 64Cb/134/2018, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. októbra 2019, č. k. 43Cob/98/2019-311, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 23. októbra 2019, č. k. 43Cob/98/2019-311 potvrdil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) z 22. novembra 2018, č. k. 64Cb/134/2018-63, ktorým okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Odporcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

1.1. V odôvodnení uznesenia uviedol, že ku dňu rozhodovania okresného súdu nebolo preukázané a ani osvedčené, že by odporca ohrozoval, maril alebo iným spôsobom navrhovateľovi znemožňoval plnenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o zabezpečení dopravy vo verejnom záujme. Samotný názor odporcu o neplatnosti dodatku č. 9 k zmluve a ani verejná výzva na predkladanie ponúk na uzavretie zmluvy nepredstavujú zásah do zmluvných povinností na úkor navrhovateľa. Obava navrhovateľa, že by k takémuto dôsledku mohlo dôjsť, neosvedčuje splnenie predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd poukázal na to, že navrhovateľovi boli zo strany odporcu udelené licencie, ktoré mu umožňujú ďalšie pokračovanie v zmluvnom vzťahu s odporcom. Skutočnosť, že licencie boli udelené len na obdobie dvoch rokov, nie je sama o sebe dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Záverom odvolací súd uviedol, že neodkladným opatrením možno upraviť len pomery, kde reálne existuje hrozba v čase rozhodovania súdu, samotná obava navrhovateľa, ktorá nie je osvedčením nebezpečenstva ujmy, na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 15. decembra 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v nepreskúmateľnosti uznesenia odvolacieho súdu, keďže nedostal odpoveď na to, akú právnu relevanciu a opodstatnenosť majú tvrdenia odporcu o neplatnosti dodatku č. 9. Rovnako tak navrhovateľ poukázal na správanie odporcu pri udeľovaní dopravných licencií. Konajúcim súdom vytkol ich záver o tom, že ide len o ničím nepreukázanú a nedôvodnú obavu navrhovateľa, ktoré dovolateľ považuje za bagatelizovanie a vydané rozhodnutia za výsostne arbitrárne. Poukázal pritom na to, že neodkladné opatrenie má predovšetkým preventívny charakter, aby pôsobilo na svojvoľné konanie zmluvnej strany, keďže zmluvy zaväzujú a s ich porušovaním sú spojené sankcie.

3. Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu konštatuje, že prípustnosť dovolania na základe tvrdení nepreskúmateľnosti rozhodnutia môže byť daná v prípadoch, ak odvolací súd nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožní strane v dovolaní uplatniť dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p., t. j. namietat nesprávne právne posúdenie veci (rovnako aj 3Obdo/42/2019); ak odvolací súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia (viď aj 3Obdo/72/2016 a 3Obdo/10/2017), alebo ak sa odvolací súd nevysporiada so skutočnosťou, ktorá je kľúčová pre rozhodovaný spor a má podstatný vplyv na výsledok konania (viď aj 3Obdo/93/2019).

5.1. V rozhodovanej veci podľa názoru dovolacieho súdu nešlo o žiadnu z výnimiek uvedených vyššie, ktorá by mohla založiť prípustnosť dovolania.

6. Dovolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ v dovolaní nesúhlasil so závermi súdov nižšej inštancie, pre ktoré bol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Z obsahu dovolania je tak zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí predovšetkým s právnymi závermi súdov nižšej inštancie, ktoré viedli k zamietnutiu jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a nie s nedostatočným odôvodnením odvolacieho súdu, z ktorého sú naopak zrejmé dôvody, pre ktoré odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo, keďže v zhode s okresným súdom mal za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Argumentácia navrhovateľa o nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia tak nemôže obstáť. Len ako poznámku dovolací súd uvádza, že na odôvodnenie rozhodnutia neodkladnom opatrením nemožno kľásť rovnaké požiadavky ako na odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej, a to aj vtedy, ak má navrhované neodkladné opatrenie konzumovať vec samu (ako je tomu v prípade rozhodovanej veci), či už s prihliadnutím na lehotu, v ktorej musí byť o návrhu rozhodnuté, ako aj s ohľadom na charakter rozhodovania, keď súd rozhodujúci o návrhu len posudzuje, či navrhovateľ osvedčil, či sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 1 C.s.p.

6.1. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Uvedený záver je plne opodstatnený aj v rozhodovanej veci.

6.2. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď aj R 24/2017). Predmetný záver platí aj vo veciach, v ktorých je zo zákona (podľa § 421 ods. 2 C.s.p., resp. podľa § 422 C.s.p.) vylúčený dovolací prieskum, pokiaľ ide o namietané nesprávne právne posúdenie (t. j. v situácii, keď dovolateľ nemôže v dovolaní úspešne uplatniť dovolací dôvod

podľa § 432 C.s.p.).

7. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľom namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. Najvyšší súd z tohto dôvodu dovolanie navrhovateľa odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

8. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.